

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Strafferammer for berigelsesforbrydelser)

[Af Wilhjelm (VS) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 78. Fremsat 6/12 1979).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Ingen kan vist forvente, at jeg har mange bemærkninger til lovforslaget fra VS om strafferammerne for berigelsesforbrydelser. Det fremgår af den mundtlige fremsættelse, at forslaget er ment som en provokation med henblik på en drøftelse af strafniveauet inden for forskellige lovgivningsområder – ikke lige bestemt det, som selve lovforslaget går på. Det er naturligvis en forslagsstillers ret at fremsætte et forslag med et sådant sigte, men jeg stiller mig egentlig meget tvivlende over for, om et forslag af denne karakter er den rigtige indgang til den problemkreds, som forslagsstillerne ønsker behandlet, og som der nok i øvrigt kan være grund til at behandle.

Det vil derfor næppe komme bag på nogen – heller ikke på forslagsstillerne selv – at jeg ikke kan støtte det lovforslag, der er til diskussion i dag.

Erik B. Smith (S):

VS' forslag omfatter en ændring af strafferammen vedrørende alle berigelsesforbrydel-

ser i straffeloven, herunder, f. eks. mandatsvig, অপresning og åger. Forslaget indebærer reelt en tilskyndelse til berigelseskriminalitet og må som sådant derfor afvises.

Skal dette noget særegne lovforslag tillægges en vis mening, må det være, at forslagsstillerne har ønsket at pege på, at der ikke alle steder i vor lovgivning eller i domstolspraksis består en rimelig sammenhæng mellem forbrydelsens grovhed og straffen. Denne formodning bekræftes af fremsættelsestalen og en artikel i dagspressen i dag.

I den anledning kan jeg oplyse, at vi også i socialdemokratiet følger domstolens praksis ved idømmelse af bøder, især i miljøsager, med stor opmærksomhed. Tilsyneladende står bøderne ikke altid i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og den økonomiske fordel, virksomheden har opnået ved ikke at overholde gældende bestemmelser.

Selv om jeg principielt er enig med straffelovrådets holdning til konfiskation, således som den kommer til udtryk i betænkning nr. 355 af 1964, vil jeg mene, at en fortsættelse af domstolspraksisen på dette område må føre til, at myndighederne i højere grad end tidligere må nedlægge påstand om konfiskation efter reglerne i straffelovens §§ 75–77, jfr. § 2.

Som en afslutning vil jeg sige, at den omstændighed, at der fremsættes et lovforslag, forslagsstillerne selv næppe ønsker at få vedtaget, ikke er egnet til at skabe respekt for folketingets arbejde.

Bjørn Elmquist (V):

På partiet venstres vegne kan jeg erklære mig ganske enig med VS, men vel at mærke kun i at kalde dette lovforslag for en provokation. Jeg kan tilslutte mig det, der hidtil er blevet sagt om forslaget her fra talerstolen, og kan også sige, at vi naturligvis gør os visse overvejelser over rimeligheden i de domme, der afsiges på det område, man kalder økonomisk kriminalitet, men vi er ganske overbeviste om, at det i hvert fald ikke er ad denne vej, vi får større retfærdighed på området.

Hagen Hagensen (KF):

Hr. Wilhjelm har selv kaldt dette for en provokation. Han siger videre i sin fremsættelsestale, at den er alvorligt ment. Jeg tvivler